

Nekaj napotkov za fotografiranje pokopališč 20190220

Pregledna karta pokopališč v Sloveniji in okolici

<https://billiongraves.com/cemetery-map?lat=45.996184&lon=14.402618&zoom=10>

Pomeni križev na pokopališčih

https://blog.billiongraves.com/2019/02/19/understanding-cemetery-crosses/?utm_source=billiongraves&utm_medium=email&utm_campaign=bg_blog19_Feb19Crosses

Simboli na nagrobnikih

https://blog.billiongraves.com/2019/02/05/understanding-cemetery-symbols-part-ii/?utm_source=billiongraves&utm_medium=email&utm_campaign=bg_blog19_Feb19Crosses

Naslov za nalaganje slik na geneanet.org

Če boste pofotografirano pokopališče naložili na spodnji naslov, prosim označite to v excel tabeli, da ne bomo zadeve podvajali.

<en.geneanet.org/cemetery/upload>

Potrebujemo primerno fotografsko kamero in manjše škarje za obrezovanje grmovja.

Ločljivost fotografij, velikost posnetka, nastavimo tako, da bo velikost posnetka med 1 in 2 MB, to je »S« small, kvaliteto na »fine« in občutljivost med 500 in 1000 ISO, da nam kakšen temnejši kotiček slučajno ne ponagaja in dobimo stresen posnetek.

Običajno na pokopališču iščemo določene priimke in, da jih poiščemo, praktično prehodimo celotni britof. Pofotografiramo iskano, mogoče še s kom kaj pokramljamo in odidemo. Doma ugotovimo, da je bila sestra tega in tega poročena z nekim mandlcom iz istega kraja in počivata na isti božji njivi in vajo ponovimo, predirkamo celo pokopališče, pofotkamo iskano in brž domov. Če je stvar blizu ni problema ta postopek še velikokrat ponoviti, če pa se v lov za posnetkom moramo odpraviti kam dlje, se pa taka računica ne izide več. Ko sem imel vajeniške ure iz te dejavnosti sem bil najprej v uku v bližnjih Stožicah, taščini predniki in v Dramljah, od koder so mamini po očetu. Doma mi je bil to prijeten sprehod ali hitri skok s kolesom, v Dramlje pa že skoraj celodnevni izlet. Seveda sem fotografiral samo kamne Mastnakov... Pa je bila po nesreči za nekaj dni na spletu dostopna poročna knjiga od ondi in so bile prišle sestre in brati in strici in tete in so se možile in ženili sem in tja. Ni da ni. In bo treba spet na eksmedicijo tja, kot bi rekel Pu.

Torej, ko smo že enkrat nad pokojnimi, ne razmišljajte preveč in ovekovečite vse kamne!

Če ni treba odmikati kakšnih sveč ali preveč razkošnega šopka, potrebujemo za premik in posnetek približno tri ali štiri sekunde, za sam ogled kamna pa recimo dve. V praksi, če odštejemo kakšen čvek, in če ni preveč obrezovanja kakšnega razbohotenega grmovja in nesrečnih sveč, naredimo 600+ posnetkov na uro. Če kaj odmikate, naredite to obzirno in, prosim, vrnite tiso potem nazaj na svoje mesto.

Pojdite lepo po vrsti, kot so hiše v Trsti. Tudi takšne zapuščene grobove brez nagrobnikov, ti nam potem pomagajo opredeliti lego posameznega groba na zračnem posnetku pokopališča.

Ni prav veliko takšnih pokopališč, ki bi imelo več nagrobnikov.

Predno pritisnete sprožilec se prepričajte, če se res vidi ves napis in ne drži kakšen plastični angelček roke ravno tam, kjer ni treba. Tudi bleščanje sonca na preveč zglancanem kamnu ali razkošnem svečniku je moteče. Najprimernejši za fotografiranje so zato tmurni dnevi najslabše pa sončen zimski dan s snegom, ki nam pokrije vse kar je zapisanega na tleh. Tudi po dnevu mrtvih počakajte vsaj na

prvo slano, da opravi svoje. Saj veste, naši ljudje imajo navado tiste, za katere se za življenja niso kaj dosti zanimali, po smrti enkrat letno obdarjati z ogromno cvetja, nek se vidi raskoš in kdo ima večjega. Ne šopek ampak ego.

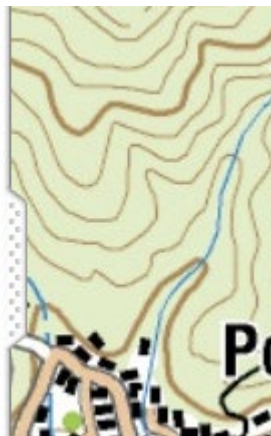
Če vas motijo obiskovalci, si privoščite kakšen dan, ko rosi dež, takrat boste tam sami. Niso pa omočeni kamni tako lepi kot suhi. Ob sončnem dnevu, ko so veliki kontrasti, morate slikati z bliskavico. Samo potem pazite kje stojite, da vam odsev bliska ne zamegli slike. Stojte levo, desno ali fotografirajte od vrha. Vkllesani, ne pozlačeni napisi, se na sivih kamnih včasih zelo slabo vidijo in je potrebno poiskati najprimernejši kot za posnetek. Podobno je pri starih kamnih, kjer je napis še komaj viden. Tu včasih pomaga svetloba pod ostrim kotom, pa kaj, ko sonca ne moremo premikati, umetna luč pa pomaga le ponoči, ko na pokopališče ne smemo več. Ne zaradi duhov ampak zaradi upravljavca, ki se boji vandalizma. Stare nagrobnike bi se mogoče dalo prebrati s šrafiranjem primerno trdega papirja tko, kot smo včasih otroci »kopirali« kovance. Še nisem poizkusil.

Novo mapo-pokopališče prosim označite tako: Kraj ML2018, ML so kratice imena in priimka donatorja ter leto nastanka posnetkov. Na ta način se posnetki različnih avtorjev in datumov ne bodo seštevali znotraj krajevne mape ampak bo vsaka datoteka zastopana samostojno.

Mapo opremite z zemljevidom. Z drsnikom na sredini levo uredite, da bo karta čez cel zaslon.

http://www.geopedia.si/#T105_x497600_y114568_s10_b4

re vsebine ...

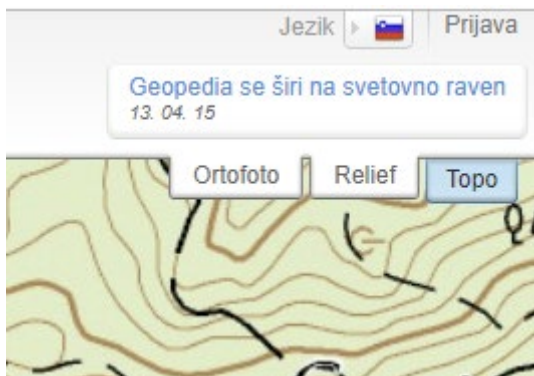
Drsnik za celozaslonsko karto

Povečujte toliko časa, da bo na merilu levo spodaj (500m), nato z orodjem, leča v orodni vrstici. Kliknete ikono s povečevalnim steklom, nato na tipkovnici, pri slovenski verziji Oken, črko i, izberete »orodje za izrezovanje« v »načinu« pa »pravokotni izrez«.

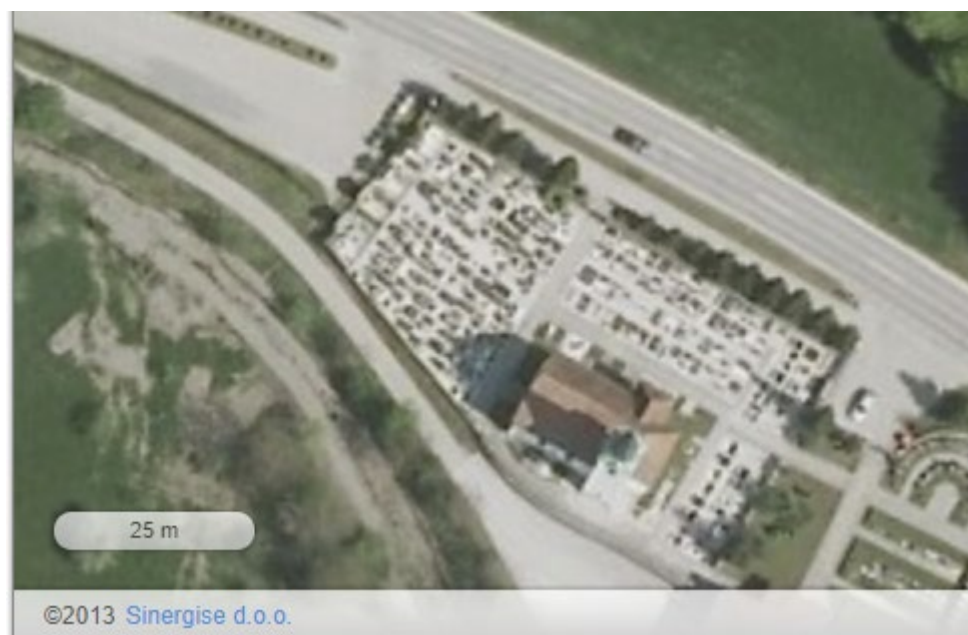

Merilo in orodje za izrezovanje

Naredite izrez čez cel zaslon, brez orodne vrstice in glave Oken in shranite kot »Ime pokopališča zemljevid«

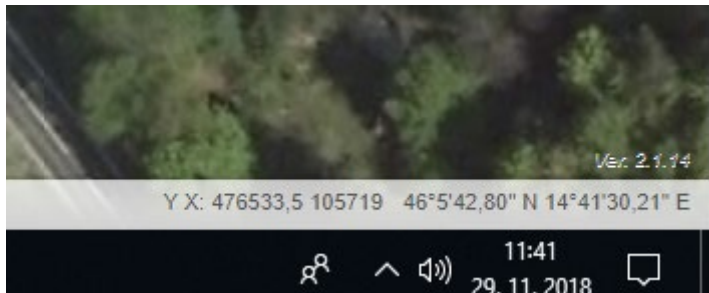
Desno zgoraj na karti preklopite na (Ortofoto) in povečujte toliko časa, da merilo levo spodaj pokaže (25m).

Merilo za posnetek pokopališča

To sliko shranite samo z »Ime pokopališča«

Pri velikih pokopališčih lahko na malo večjo cifro, da zajamete vsaj še dovozno cesto in parkirišče. Mimogrede imamo v desnem spodnjem kotu še okvirne koordinate pokopališča.

Koordinate, prvo Gauss-Krügerjeve, so bile v starejših Atlasih in na specijalkah 1:50.000 in 1:25.000 ter TTN 1:10.000 in 1:5.000, stopinjske so v novem Atlasu in na GPS napravah.

Mirno dodajte svoje izkušnje in predloge, zelo zaželeno, po kakšni koli spremembi popravite tudi datum v naslovu, da vemo, za katero verzijo gre, cox